

Čís. 11273.

Po zahájení vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění lze povolití exekuci vnuceným zřízením zástavního práva a vnucenou dražbou přístupem, došla-li exekuční žádost k soudu (povolujícímu exekuci a zároveň knihovnímu) ještě před zahájením vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1931, R I 963/31.)

Vymáhající věřitel navrhl povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva a vnucenou dražbou na dlužníkovu nemovitost. Exekuční žádost došla k soudu povolujícímu exekuci a zároveň soudu knihovnímu dne 4. června 1930. Dne 23. června 1930 bylo o dlužníkově jmění vyhlášeno vyrovnací řízení. Soud první stolice usnesením ze dne 4. července 1930 povolil exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na dlužníkovu nemovitost a vnucenou její dražbu s tím, že, ježto již byla zahájena vnucená dražba na touž nemovitost jiným vymáhajícím věřitelem, přistupuje nynější vymáhající věřitel k tomuto dražebnímu řízení. Rekursní soud zamítl návrh na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva a vnucenou dražbou. Důvody: O jmění povinné strany bylo zahájeno usnesením krajského soudu ze dne 23. června 1930 vyrovnací řízení, vyhláška o tom byla téhož dne vyvěšena na soudní desce a poznámka v knize pozemkové vykonána 24. června 1930, vykonatelné pohledávky, pro niž se vede exekuce, bylo nabyto vymáhající věřitelkou z rozsudku okresního soudu civilního ze dne 3. května 1930, tudíž nepochybně v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení. Řízení to není dosud ukončeno, protože krajský soud usnesením ze dne 19. února 1931 odepřel potvrditi vyrovnání přijaté věřiteli při roku ze dne 15. září 1930. Podle §§ 10, 12, a 13. vyrovn. ř. není tu proto předpokladů pro povolení navrhované exekuce i bylo důvodnému rekursu vyhověno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky, kterým napadá usnesení rekursního soudu pro nesprávné právní posouzení, nelze upřít oprávnění. Rekursní soud přehlédl ustanovení § 13 vyr. ř., podle něhož mohou býti povoleny a provedeny vklady a záznamy ve veřejných knihách o nemovitostech i po zahájení vyrovnacího řízení, řídí-li se pořadí zápisu dnem, který jest před zahájením řízení. Podle § 88 druhý odstavec ex. ř. a § 93 kn. zák. jest pro posouzení a vyřízení návrhu na exekuci na nemovité jmění rozhodnou doba, kdy žádost došla knihovního soudu. Doba ta jest rozhodná i pro pořadí zápisu (§ 29 a 103 kn. zák.). Exekuční žádost došla ke knihovnímu soudu dne 4. června 1920, před zahájením vyrovnacího řízení, k němuž došlo teprve usnesením ze dne 23. června 1930. Právem proto soud první stolice povolil exekuci nejen vnuceným zřízením práva zástavního, nýbrž, když byla povolena, podle § 11, 12, odst. druhý a 13, vyrovnacího řádu i exekuci vnucenou dražbou přístupem (sb. n. s. čís. 1632 a 9497).